

יומנו של ראש המועצה

בנותינו ובנינו משרות/ים! 1,370 בנות ובני משגב משרתים בצה"ל, נכון ליום העצמאות ה-75 של מדינת ישראל. עוד כ-500 משרתים בשירות הלאומי ובמסגרות "שנת שירות". מספר המשרתים בשירות "קבע" בכל שירותי הבטחון, שירותי הכיבוי וההצלה, ענפי הבטחון השונים, משרתי מילואים, מתנדבי המתמיד, וכיתות הכוננות היישוביות נמנים באלפים. אם נוסיף את עובדי שירותי הבריאות, הרווחה והחינוך וכל שאר ענפי המשק והשירותים החיוניים, (משק לשעת חירום - מל"ח), אנו נגיע לנציג אחד או שניים כמעט בכל בית במשגב.

לכ-10% ממשקי המשפחה ב-35 יישובי משגב יש בן משפחה אחד לפחות שעובד בתעשייה הבטחונית, או משרת שירות קבע בשירותי הבטחון. הנתון נכון בכל המגוון הרחב של התושבים: יהודים וערבים, דתיים וחילוניים, כולם!

יישובי משגב נמצאים בין הגליל התחתון לגליל העליון ובין הגליל המערבי לגליל המזרחי. מבלי להיכנס לחלוקות הגיאוגרפיות, המנהליות וההיסטוריות השונות - אפשר פשוט לכנות את אזורינו "לב הגליל".

"לב הגליל" כולו נמצא ב"פריפריה" של מדינת ישראל ע"פ כל אמת מידה. כמו כל "פריפריה", האזור זקוק לפיתוח. הערים הנחשבות "ערי פיתוח" באזורנו הן כרמיאל ונוף הגליל.

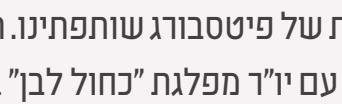
ב"לב הגליל" רוב היישובים הם יישובים ערביים עתיקים שקיימים במקומם אלפי שנים. ככולם חיו בעבר יהודים, נוצרים ומוסלמים. ההתיישבות הדרונית והבדואית בגליל הן בנות מאות שנים. האזור מגוון מאוד ומרתק מבחינה הסטורית ומבחינה חברתית. יישובי משגב עושים את חלקם ליצירת תשתית לפיתוח בר קיימא ע"פ ערכי הליבה של משגב - שונות, שיתוף פעולה וסגירת פערים.

כל יישובי משגב הוקמו בתקופת קוממיות מדינת ישראל. שגב ויודפת הוקמו בתקופה שבה האזור היה נתון בממשל צבאי (66-1949). העיר כרמיאל הוקמה ב-1964. היישוב הבדואי סלאמה הוכרז ב-1976. בשנות ה-70 וה-80 של המאה ה-20 הוקמו רוב יישובי משגב היהודיים, ובשנות ה-90 "הוסדרו" היישובים הבדואים הנוספים. פיתוח והסדרת היישובים הבדואים היא לכל הדעות משימה לאומית, וחלקה של מועצה אזורית משגב במשימה זו הוא חלק משמעותי וחשוב. גם יחסי השכנות עם כל היישובים והרשויות השכנות הם אתגר מרכזי שאנו עוסקים בו יום יום.

"רוח משגב" היא קהילתיות והתנדבות. "רוח משגב" היא שיתוף פעולה בין שונים ופתיחות. "רוח משגב" היא שמירה על הסביבה הטבעית והשתדלות לפיתוח בר קיימא. "רוח משגב" היא בינוי קהילתי רב-דורי ומשלב, והושטת יד לשלום. "רוח משגב" היא אחריות אישית, משפחתית וקהילתית ושילוב בכלכלה היצרנית על בסיס תחרות ושוק חופשי. "רוח משגב" היא לקיחת אחריות ועמידה בהחייבויות. "רוח משגב" היא תרומה ותמיכה בחברה בישראל, בסגירת פערים, הכלה וקבלת שונות. "רוח משגב" היא דמוקרטיה ומינהל תקין - גם כשאלו דורשים ויתורים, פשרה וסבלנות. "רוח משגב" היא "רוח" שדרושה לחברה הישראלית. אנחנו עושים את חלקינו כמיטב יכולתינו. אנחנו נמשיך לעשות את חלקינו. אנחנו תמיד נהיה "חלק מהפתרון". אנחנו נמשיך לבנות ולפתח את יישובינו ואת קהילתינו - לתפארת מדינת ישראל!

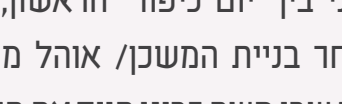
יום הזכרון ויום העצמאות הם ימים חשובים בקהילתיות ביישובי משגב וב"רוח משגב". 47 חללי מערכות ישראל ופעולות האיבה מונצחים במשגב ובקהילתיות. כל יישוב וכל קהילה חוגגת את יום העצמאות בדרכה, ונוצרו מסורות שונות ביישובי משגב השונים. המועצה חילקה השבוע מתנות לחיילים המשרתים בשירות סדיד וב"שנת שירות" בעזרת מתנדבים ובאמצעות הקהילות היישוביות - ברוכים תהיו! אנחנו גאים בבנינו ובנותינו המשרתים ומעודדים שירות משמעותי בכל קהילתינו.

נפגשתי השבוע עם סמנכ"לית משרד השיכון בעניין תמיכת המשרד בהמשך פיתוח יישובי משגב. נפגשתי עם מנהל "קרן איק"א" ונפגשתי יחד עם עמיתי ראש עיריית כרמיאל עם משלחת מהפדרציה היהודית של פיטסבורג שותפתינו. השתתפתי בישיבה של המרחב הכפרי עם יו"ר מפלגת "כחול לבן" בני גנץ.

נפגשתי עם הנהלות היישובים ותושבים בצורית ובגילון ושוחחתי/נפגשתי עם נציגי ציבור ותושבים מסלאמה, אשחר, טל אל, אבטליון, חוסנייה, יובלים, לוטם ועצמון.

קראנו בשבת את פרשות "אחרי מות" ו"קדושים". פרשת "אחרי מות" עוסקת בעבודת הכהן ביום הכיפורים. הרב יונתן זקס מסתייע בפירושו הפרשה במדרש שמקורו המדויק אבד. ההקשר הוא ההתפתחות והשוני בין "יום כיפור" הראשון, בשנה של יציאת מצרים, לשני, לאחר בניית המשכן/ אוהל מועד. יום הכיפורים ה"ראשון" הוא היום שבו משה רבינו סיים את תקופתו השנייה בהד סיני והוריד את לוחות הברית השניים לבני ישראל. יום הכיפורים ה"שני" הוא היום שבו אהרון הכהן נכנס לראשונה ל"קודש הקדושים". המדרש מביא דיון בעניין פסוק אחד שיכלול את כל התורה: "בן זומא אומר: מצינו פסוק כולל יותר והוא 'שמע ישראל' וכו', בן ננס אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא 'אהבת לרעך כמוך', שמעון בן פזי אומר מצינו פסוק כולל יותר והוא 'את הכבש האחד תעשה בבוקר ואת הכבש השני תעשה בין הערביים', עמד ר' פלוני על רגליו ואמר הלכה כבן פזי דכתיב 'ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן וכו'". (הובא בכמה מקומות וביניהם, העין יעקב' והמהר"ל), והפירוש - הפיכת המעשה החד פעמי לנוהג קבוע ומדויק הוא התכלית של המנהיגות והערובה להנצחת הכונה המקורית. הדברים רלבנטיים בעיני ליום השואה/ יום הזיכרון/ יום העצמאות. הדברים רלבנטיים למשבר הפוליטי והחברתי והצורך ב"חוקה" ובמכנה משותף לכל אזרחי מדינת ישראל. שבוע טוב!

שלכם,
דני עברי